

130. sz. Egyezmény

az orvosi ellátásról és a táppénzről

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1969. június 4-én ötvenharmadik ülészakára ült össze,

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el A betegségbiztosításról (ipar) szóló 1927. évi, és a betegségbiztosításról (mezőgazdaság) szóló 1927. évi Egyezmények felülvizsgálatára vonatkozóan, amely kérdés az ülészak napirendjének ötödik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

a mai napon, 1969. június 25-én elfogadja az alábbi Egyezményt, amely „Az orvosi ellátásról és a táppénzről szóló 1969. évi Egyezmény” néven idézhető:

I. RÉSZ. ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

A jelen Egyezményben-

- (a) a „törvények” kifejezés magában foglal bármely társadalombiztosítási szabályt, továbbá törvényeket és rendeleteket;
- (b) az „előírt” kifejezés jelentése: a nemzeti törvények alapján meghatározott;
- (c) az „ipari üzem” kifejezés felöleli a gazdasági tevékenységek alábbi ágazatainak összes üzemét: bányászat és kőbányászat; gyáripar; építőipar; villamos energia ipar, gáz és víz; szállítmányozás; raktározás és távközlés;
- (d) a „lakóhely” kifejezés a szokásos lakóhelyet jelenti a tagállam területén, a „lakos” kifejezés pedig az olyan személyt, akinek szokásos lakóhelye a tagállam területén van;
- (e) az „eltartott” kifejezés olyan eltartotti állapotra vonatkozik, amely előírt esetekben feltételezhetően fennáll;
- (f) a „feleség” kifejezés a férje által eltartott feleséget jelenti;
- (g) a „gyermek” kifejezés-
  - (i) az olyan gyermeket jelent, amely iskolaköteles korú vagy amely 15 évnél fiatalabb, itt a kettő közül a magasabb életkort kell figyelembe venni; az a tagállam, amely egy, a 2. cikk szerinti nyilatkozatot tett, mindaddig, amíg a nyilatkozat hatályban van, úgy alkalmazhatja az Egyezményt, mintha a gyermek kifejezés iskolaköteles korú gyermeket vagy 15 évnél fiatalabb gyermeket jelentene; és
  - (ii) a jelen albekezdés (i) pontjában megadottnál magasabb szinten előírt korhatárnál alacsonyabb életkorú gyermeket jelent, amely gyermek vagy ipari tanuló vagy diák vagy pedig olyan, aki előírt feltételek szerint krónikus betegség vagy fogyatékosság miatt kereső tevékenység folytatására alkalmatlan; ez a

követelmény teljesültnek tekinthető ott, ahol a nemzeti törvények ezt a fogalmat úgy határozzák meg, hogy minden, a jelen albekezdés (i) pontjában megadottnál lényegesen magasabb szinten előírt korhatárnál alacsonyabb életkorú gyermekekre vonatkozzon;

- (h) a „szokványos jogosult” kifejezés a nő, két gyermekes férfit jelenti;
- (i) a „jogszerző idő” kifejezés vagy járulékfizetési időt, vagy munkaviszonyt, vagy tartózkodási időt, vagy ezen idők bármely előírt kombinációját jelenti;
- (j) a „betegség” kifejezés minden betegségi állapotot jelent, függetlenül annak okától;
- (k) az „orvosi ellátás” kifejezés az ezzel összefüggő szolgáltatásokat jelenti.

2. cikk

1. Az a tagállam, amelynek fejlettségi foka a gazdaság és az egészségügyi szolgáltatások téren még nem kielégítő, egy, a ratifikációjához csatolt nyilatkozat útján igénybe veheti az 1. cikk (g) bekezdése (i) pontjában; a 11. cikkben; a 14. cikkben; a 21. cikkben, és 26 cikk 2. bekezdésében felsorolt ideiglenes kivételeket. Az ilyen nyilatkozat jelölje meg e kivételek okait.

2. Minden olyan tagállam, amely a jelen cikk 1. pontja értelmében nyilatkozatot tett, köteles a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának 22. cikke alapján a jelen Egyezmény végrehajtásáról szóló jelentéseiben minden általa igénybe vett kivétel tekintetében közölni, hogy-

- (a) továbbra is fennállnak-e annak okai; vagy
- (b) azt, hogy meghatározott időponttól kezdve lemond a kivétel igénybevételéről.

3. Minden olyan tagállam, amely a jelen cikk 1. bekezdése alapján nyilatkozatot tett, köteles, amennyiben az a nyilatkozat feltételeitől függően helyénvaló és a körülmények lehetővé teszik-

- (a) növelni a védett személyek számát;
- (b) bővíteni az általa biztosított orvosi ellátást;
- (c) meghosszabbítani a táppénz folyósítás időtartamát.

3. cikk

1. Minden olyan tagállam, amelynek a törvényei a munkavállalókat védelemben részesítik, egy, a ratifikációjához csatolt nyilatkozat útján átmenetileg kivonhatja az Egyezmény hatálya alól a mezőgazdasági ágazat foglalkozásaiban tevékenykedő azon munkavállalókat, akiket a ratifikáció időpontjában még nem részesítenek védelemben a jelen Egyezmény normáinak megfelelő törvényei.

2. Minden olyan tagállam, amely a jelen cikk 1. bekezdése szerint nyilatkozatot tett, köteles a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának 22. cikke alapján a jelen Egyezmény végrehajtásáról szóló jelentéseiben megjelölni, hogy milyen mértékben alkalmazza vagy szándékozik a jövőben alkalmazni az Egyezmény rendelkezéseit a mezőgazdasági ágazat foglalkozásaiban tevékenykedő munkavállalókra és arról, hogy milyen előrehaladást ért el az Egyezmény rendelkezéseinek az ilyen munkavállalókra

történő alkalmazásában vagy, abban az esetben, ha nincs jelenteni való változás, szolgáltasson erre vonatkozólag megfelelő magyarázattal.

3. Minden olyan tagállam, amely a jelen cikk 1. bekezdése értelmében nyilatkozatot tett, köteles a mezőgazdasági ágazat foglalkozásaiban tevékenykedő védett munkavállalók számát a körülményekhez képest a lehető legnagyobb mértékben és leggyorsabban növelni.

4. cikk

1. Minden olyan tagállam, amely a jelen Egyezményt ratifikálja, egy, a ratifikációjához csatolt nyilatkozat útján kivonhatja az Egyezmény hatálya alól-

- (a) a tengerészeket, beleértve a tengeri halászokat is;
- (b) a közalkalmazottakat, amennyiben ezeket a csoportokat olyan külön rendszerek védik, amelyek összességükben a jelen Egyezményben előírtakkal legalább azonos értékű ellátásokat biztosítanak.

2. Abban az esetben, ha egy, a jelen cikk 1. bekezdése szerinti nyilatkozat van hatályban, a tagállam-

- (a) leszámíthatja az Egyezmény alkalmazása alól kivont kategóriához vagy kategóriákhoz tartozó szereplő személyeket azon személyek számából, akiket az 5. cikk (c). albekezdésében, a 10. cikk (b) pontjában, a 11. cikkben, a 19. cikk (b) pontjában és a 20. cikkben feltüntetett százalék kiszámításánál figyelembe kell venni;
- (b) leszámíthatja az Egyezmény alkalmazása alól kivont kategóriához vagy kategóriákhoz tartozó szereplő személyeket, valamint ezek feleségét és gyermekeit, azon személyek számából, akiket a 10. cikk (c) pontjában feltüntetett százalék kiszámításánál figyelembe kell venni.

3. Minden olyan tagállam, amely a jelen cikk 1. bekezdése értelmében nyilatkozatot tett, a későbbiekben közölheti a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával, hogy vállalja a jelen Egyezményből fakadó kötelezettségeket a ratifikáció során kivont kategória vagy kategóriák tekintetében.

5. cikk

Minden olyan tagállam, amelynek törvényei a munkavállalókat védelemben részesítik, az Egyezmény hatálya alól, szükség esetén, kivonhatja-

- (a) az alkalmi munkákon foglalkoztatott személyeket;
- (b) a munkaadó vele közös háztartásban élő családtagjainak tekintetében, a munkaadó részére végzett munka esetén;
- (c) a munkavállalók egyéb olyan csoportjait, akiknek száma nem haladja meg az összes munkavállaló, leszámítva azokat, akiket a jelen cikk (a) és (b) pontjai alapján az Egyezmény hatálya alól kivontak, 10 százalékát.

6. cikk

A jelen Egyezmény végrehajtása szempontjából a tagállam az olyan biztosítás által nyújtott védelmet is figyelembe veheti, amely biztosítás, a nemzeti törvények szerint, a ratifikáció időpontjában a védendő személyek részére nem kötelező, de-

- (a) azt a hatóságok ellenőrzik vagy, előírt normák szerint, a munkaadók és a munkavállalók együttműködésével igazgatják;
- (b) azon személyek jelentős részét lefedi, akiknek keresete nem haladja meg a 22. cikk 6. bekezdése szerinti szakképzett férfi munkavállaló keresetét; és
- (c) a védelem más formáival összekapcsolva, ahol helyénvaló, megfelel az Egyezmény rendelkezéseinek.

7. cikk

A védelem alá eső kockázatoknak fel kell ölelniük-

- (a) gyógyító jellegű orvosi ellátásra és, előírt feltételek mellett, a megelőző jellegű orvosi ellátásra vonatkozó igényeket;
- (b) a nemzeti törvények szerint meghatározott olyan munkaképtelenséget, amely betegség következménye és amely keresetkieséssel jár.

II. RÉSZ. ORVOSI ELLÁTÁS.

8. cikk

Minden tagállam köteles a védett személyek részére, előírt feltételek mellett, gyógyító jellegű orvosi ellátást vagy megelőző jellegű orvosi ellátást biztosítani a 7. cikk (a) bekezdésében feltüntetett esetekben.

9. cikk

A 8. cikkben említett orvosi ellátást úgy kell biztosítani, hogy az fenntartsa, helyreállítsa, vagy javítsa a védett személy egészségi állapotát és arra való képességét, hogy dolgozzon és személyes szükségleteiről gondoskodjon.

10. cikk

Azon személyek köre, akiket a 7. cikk (a) bekezdésében feltüntetett kockázat esetében védelemben kell részesíteni, fel kell, hogy ölelje-

- (a) az összes munkavállalót, beleértve az ipari tanulókat, valamint ezen munkavállalók feleségeit és gyermekeit is; vagy
- (b) a gazdaságilag aktív népesség olyan meghatározott csoportjait, akik együttesen a gazdaságilag aktív népességnek legalább 75 százalékát teszik ki, valamint az ezekhez a csoportokhoz tartozó személyek feleségeit és gyermekeit; vagy
- (c) a lakosok meghatározott csoportjait, akik együttesen az összes lakos legalább 75 százalékát teszik ki.

11. cikk

Abban az esetben, ha egy, a 2. cikk értelmében tett nyilatkozat van hatályban, azoknak a személyeknek a köre, akiket a 7. cikk (a) pontjában feltüntetett esetre védelemben kell részesíteni, fel kell, hogy ölelje-

- (a) a munkavállalók olyan meghatározott csoportjait, akik együttesen az összes munkavállalónak legalább 25 százalékát teszik ki, valamint ezek feleségeit és gyermekeit;
- (b) az ipari üzemekben munkavállaló munkavállalók olyan meghatározott csoportjait, akik együttesen az ipari üzemekben munkavállaló összes munkavállalónak legalább 50 százalékát teszik ki, valamint ezek feleségeit és gyermekeit.

12. cikk

Azokat a személyeket, akik öregségi, rokkantsági, hozzátartozói vagy munkanélküliség miatti társadalombiztosítási ellátásban részesülnek, valamint, ahol helyénvaló, ezen személyek feleségeit és gyermekeit, előírt feltételek mellett, továbbra is védelemben kell részesíteni a 7. cikk (a) bekezdésében feltüntetett esetben.

13. cikk

A 8. cikkben feltüntetett orvosi ellátásnak legalább az alábbiakra kell kiterjednie-

- (a) háziorvosi kezelésre, beleértve a házi beteglátogatásokat is;
- (b) szakorvosi kezelésre kórházakban, fekvőbeteg vagy járóbeteg ellátás keretében, és minden olyan szakorvosi kezelésre, amely kórházon kívül biztosítható;
- (c) szükség szerinti gyógyszerellátásra, melyet orvos vagy más kezelésre jogosult személy ír fel;
- (d) kórházi kezelésre, amennyiben ez szükséges;
- (e) fogászati kezelésre, előírt módon; és
- (f) orvosi rehabilitációra, beleértve a művégtagok és ortopédiai segédeszközök rendelkezésre bocsátását, karbantartását és megújítását, előírt módon.

14. cikk

Abban az esetben, ha egy, a 2. cikk értelmében tett nyilatkozat van hatályban, a 8. cikkben feltüntetett orvosi ellátásnak legalább az alábbiakra kell kiterjednie-

- ((a) háziorvosi kezelésre, beleértve a házi beteglátogatásokat is;
- (b) szakorvosi kezelésre kórházakban, fekvőbeteg vagy járóbeteg ellátás keretében, és, ahol lehetséges, minden olyan szakorvosi kezelésre, amely kórházon kívül biztosítható;
- (c) szükség szerinti gyógyszerellátásra, melyet orvos vagy más kezelésre jogosult személy ír fel; és
- (d) kórházi kezelésre, amennyiben ez szükséges.

15. cikk

Abban az esetben, ha valamely tagállam törvényei a 8. cikkben feltüntetett orvosi ellátásra való jogosultságot a védett személy vagy eltartója által teljesített jogszerző időtől teszik függővé, ennek a jogszerző időnek a feltételeit úgy kell megállapítani, hogy az ne zárja ki az ellátásra jogosultak köréből azokat a személyeket, akik szokásosan a védett kategóriába tartoznak.

16. cikk

1. A 8. cikkben feltüntetett orvosi ellátást a kockázat egész időtartamára biztosítani kell.

2. Abban az esetben, ha a szokványos jogosult személy védettsége megszűnik, úgy az orvosi ellátásra való további jogosultságát olyan betegségnél, amely akkor kezdődött, amikor az illető még a védett személyek köréhez tartozott, egy olyan előírt időtartamra lehet korlátozni, amely 26 hétnél nem lehet rövidebb; az orvosi ellátás nem fejeződhet be, amíg a jogosult táppénzben részesül.

3. Függetlenül a jelen cikk 2. bekezdésében foglaltaktól, az orvosi ellátás időtartamát meg kell hosszabbítani olyan előírt betegségeknel, amelyek elismerten hosszabb kezelést igényelnek.

17. cikk

Ha valamely tagállam törvényei előírják a szokványos jogosult vagy eltartója hozzájárulását a 8. cikkben feltüntetett orvosi ellátás költségeinek a viseléshez, a hozzájárulás mértékéről rendelkező szabályokat oly módon kell megállapítani, hogy azok ne okozzanak anyagi nehézségeket és ne befolyásolják hátrányosan az egészségügyi és szociális védelem hatékonyságát.

III. RÉSZ. TÁPPÉNZ

18. cikk

Minden tagállam köteles, előírt feltételek mellett, a 7. cikk (b) pontjában feltüntetett kockázat esetében a védett személyek részére táppénzt biztosítani.

19. cikk

Azoknak a személyeknek a köre, akiket a 7. cikk (b) pontjában feltüntetett kockázat esetében védelemben kell részesíteni, ki kell, hogy terjedjen-

- (a) minden munkavállalóra, beleértve az ipari tanulókat is; vagy
- (b) a gazdaságilag aktív népesség olyan meghatározott csoportjaira, akik együttesen a gazdaságilag aktív népességnek legalább 75 százalékát teszik ki; vagy
- (c) minden olyan lakosra, akinek anyagi eszközei a kockázat fennállása alatt nem haladnak meg olyan határokat, amelyeket úgy írtak elő, hogy megfeleljenek a 24. cikk szerinti követelményeknek.

20. cikk

Ahol egy, a 2. cikk szerinti nyilatkozat van hatályban, a 7. cikk (b) pontjában feltüntetett kockázat szerinti védett személyek köre ki kell, hogy terjedjen-

- (a) a munkavállalók olyan meghatározott kategóriáira, akik együttesen az összes munkavállalónak legalább 25 százalékát teszik ki; vagy
- (b) az ipari üzemekben munkavállaló munkavállalók olyan meghatározott kategóriáira, akik együttesen az ipari üzemekben munkavállaló összes munkavállalónak legalább 50 százalékát teszik ki.

21. cikk

A 18. cikkben feltüntetett táppénz rendszeres kifizetés legyen és úgy kell kiszámítani, hogy összhangban legyen-

- (a) a 22. vagy a 23. cikk rendelkezéseivel, abban az esetben, ha a védelem a munkavállalókra vagy a gazdaságilag aktív népesség csoportjaira terjed ki;
- (b) a 24. cikk rendelkezéseivel, abban az esetben, ha minden olyan lakos védelemben részesül, akinek anyagi eszközei a kockázat alatt előírt határokat nem haladnak meg.

22. cikk

1. Az olyan rendszeres kifizetésnél, amelyre a jelen cikk vonatkozik, a 7. cikk (b) pontjában feltüntetett kockázat esetén a szokványos jogosult tekintetében az ellátás mértéke, növelve a kockázat alatt esedékes családi pótlékkal, érje el a jogosult korábbi összkeresetének és bármely olyan családi pótléknak legalább 60 százalékát, amely a szokványos jogosulttal azonos családi kötelezettségekkel bíró személy részére fizetendő.

2. A jogosult korábbi keresetét előírt szabályok szerint kell kiszámítani, és, abban az esetben, ha a védett személyeket kereseti osztályokba sorolják, a korábbi keresetet azon osztály alapkeresete alapján lehet kiszámítani, amelyhez az illető tartozik.

3. Abban az esetben, ha a szokványos jogosult korábbi keresete azonos vagy alacsonyabb egy szakképzett férfi fizikai munkás bérénel, az ellátás mértéke vagy az ellátás kiszámításának alapját képező kereset tekintetében maximális szintet lehet előírni, feltéve, hogy a maximum meghatározásakor betartják a jelen cikk 1. bekezdésének a rendelkezéseit.

4. A jogosult korábbi keresetét, a szakképzett férfi fizikai munkás bérét, az ellátást és bármely családi pótlékot azonos időszak alapján kell kiszámítani.

5. Az egyéb jogosultaknál az ellátásnak ésszerű arányban kell állnia a szokványos jogosult ellátásával.

6. A jelen cikk szempontjából szakképzett férfi fizikai munkásnak minősül-

- (a) a lakatos vagy esztergályos a gépiparban, a villamos gépipar kivételével; vagy
- (b) a tipikus szakképzett fizikai munkásnak tekintett személy a következő bekezdés rendelkezései szerint; vagy
- (c) az olyan személy, akinek keresete nem alacsonyabb az összes védett személyek keresetének 75 százalékánál, ahol ezt a keresetet éves vagy ennél rövidebb időszak alapján kell kiszámítani, az előírtaknak megfelelően; vagy

- (d) az a személy, akinek keresete megfelel az összes védett személy átlagkeresete 125 százalékának.

7. Az előző bekezdés (b) pontja szerinti tipikus szakképzett fizikai munkásnak minősül az olyan személy, akit azon nemzetgazdasági alágazatban foglalkoztatnak, amelyhez legtöbb, a 7. cikk (b) pontja szerinti kockázat alapján védelemben részesülő, gazdaságilag aktív férfi tartozik, a legtöbb ilyen személyt tömörítő nemzetgazdasági ágban; ennek alapját a gazdasági tevékenységek azon nemzetközi osztályozása képezi, amelyet az ENSZ Gazdasági és Szociális Tanácsa 1948. augusztus 27-i ülészakán fogadott el, 1968-ig végrehajtott módosításai szerint, és amely a jelen Egyezmény mellékletét képezi, az időközben eszközölt esetleges módosítások figyelembe vételével.

8. Abban az esetben, ha az ellátás mértéke területenként változik, a szakképzett férfi fizikai munkás fogalmát, összhangban a jelen cikk 6. és 7. bekezdéseivel, területenként külön-külön is meg lehet határozni.

9. A szakképzett férfi fizikai munkás bérét a szokásos munkaidőre megállapított bérszintek alapján kell meghatározni, kollektív szerződésben, vagy, adott esetben, a nemzeti törvényekkel összhangban vagy ezek által, vagy a szokásjog által, figyelembe véve az esetleges drágasági pótlékokat; abban az esetben, ha az ilyen bérszintek területenként változnak és a 8. bekezdés rendelkezéseit nem alkalmazzák, a közepes bérszintet kell alapul venni.

23. cikk

1. Az olyan rendszeres kifizetésnél, amelyre a jelen cikk vonatkozik, szokványos jogosult tekintetében az ellátás mértéke a 7. cikk (b) pontjában feltüntetett kockázat esetén, növelve a kockázat alatt esedékes családi pótlékkal, érje el egy átlagos felnőtt férfi fizikai munkás összbérének és bármely olyan családi pótléknak legalább 60 százalékát, amely a szokványos jogosulttal azonos családi kötelezettségekkel bíró személy részére fizetendő.

2. Az átlagos felnőtt férfi fizikai munkás bérét, az ellátást és bármely családi pótlékot azonos időszak alapján kell kiszámítani.

3. Az egyéb jogosultaknál az ellátásnak ésszerű arányban kell állnia a szokványos jogosult ellátásával.

4. A jelen cikk szempontjából átlagos felnőtt férfi fizikai munkásnak minősül-

- (a) a tipikus szakképzetlen munkásnak tekintett személy a gépiparban, a villamos gépipar kivételével; vagy
- (b) a tipikus szakképzetlen munkásnak tekintett személy a következő bekezdés rendelkezései szerint.

5. Az előző bekezdés (b) pontja szerinti tipikus szakképzetlen munkásnak minősül az olyan személy, akit azon nemzetgazdasági alágazatban foglalkoztatnak, amelyhez legtöbb, a 7. cikk (b) pontja szerinti kockázat alapján védelemben részesülő, gazdaságilag aktív férfi tartozik, a legtöbb ilyen személyt tömörítő nemzetgazdasági ágban; ennek alapját a gazdasági tevékenységek azon nemzetközi osztályozása képezi, amelyet az ENSZ Gazdasági és Szociális Tanácsa 1948. augusztus 27-i ülészakán fogadott el, 1968-ig végrehajtott módosításai szerint, és amely a jelen Egyezmény mellékletét képezi, az időközben eszközölt esetleges módosítások figyelembe vételével.

6. Abban az esetben, ha az ellátás mértéke területenként változik, az átlagos felnőtt férfi fizikai munkás fogalmát, összhangban a jelen cikk 4. és 5. bekezdéseivel, területenként külön-külön is meg lehet határozni.

7. Az átlagos felnőtt férfi fizikai munkás bérét a szokásos munkaidőre megállapított bérszintek alapján kell meghatározni, kollektív szerződésben, vagy, adott esetben, a nemzeti törvényekkel összhangban vagy ezek által, vagy a szokásjog által, figyelembe véve az esetleges drágasági pótlékokat; abban az esetben, ha az ilyen bérszintek területenként változnak és a 6. bekezdés rendelkezéseit nem alkalmazzák, a közepes bérszintet kell alapul venni.

24. cikk

Az olyan rendszeresen kifizetésnél, amelyre a jelen cikk vonatkozik-

- (a) az ellátás mértékét előírt skála alapján, vagy, előírt szabályokkal összhangban, az illetékes hatóság által meghatározott skála alapján kell kiszámítani;
- (b) az ilyen ellátás összegét csak annyival lehet csökkenteni, amennyivel a jogosult családjának más anyagi eszközei egy előírt lényeges összeget vagy, az illetékes hatóság által előírt szabályokkal összhangban meghatározott, lényeges összeget meghaladnak;
- (c) az ellátás teljes összegének az egyéb anyagi eszközökkel együtt, a (b) pontban megjelölt lényeges összegekből történő levonás után, elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy a jogosult családjának egészséges és méltányos életfeltételeket biztosítson, és nem lehet alacsonyabb, mint a 23. cikk rendelkezései szerint kiszámított hasonló ellátás;
- (d) a (c) albekezdés rendelkezései teljesítettnek minősülnek abban az esetben, ha a jelen Egyezmény alapján biztosított táppénz összege legalább 30 százalékkal magasabb, mint azon ellátások teljes összege, amely a 23. cikk és a 19. cikk (b) pontjának alkalmazása révén lenne biztosítható.

25. cikk

Abban az esetben, ha valamely tagállam törvényei a 18. cikkben feltüntetett táppénzre való jogosultságot a védett személy által teljesített jogszerző időtől teszi függővé, ennek a jogszerző időnek a feltételeit úgy kell meghatározni, hogy az ne zárja ki az ellátásra való jogosultságból azokat a személyeket, akik szokásos körülmények között a védett személyek kategóriáihoz tartoznak.

26. cikk

1. A 18. cikkben feltüntetett táppénzt a kockázat fennállásának teljes időtartamára folyósítani kell; az ellátás biztosításának időtartamát, előírt módon, bármilyen munkaképtelenség esetén korlátozni lehet 52 hétnél nem rövidebb időtartamra.

2. Abban az esetben, ha egy, a 2. cikk alapján tett nyilatkozat hatályban van, a 18. cikkben feltüntetett táppénz folyósításának időtartamát, előírt módon, bármilyen munkaképtelenség esetén korlátozni lehet 26 hétnél nem rövidebb időtartamra.

3. Abban az esetben, ha valamely tagállam törvényei a táppénz folyósítását csak karentia idő lejártá után irányozzák elő, ez az idő nem haladhatja meg a keresetkiesés első három napját.

27. cikk

1. Az olyan személy halála esetén, aki a 18. cikk szerinti táppénzben részesült vagy arra jogosultságot szerzett, a hátramaradt családtagok, az általa eltartott más személyek, illetve a temetkezési költséget viselő személy részére, előírt feltételek mellett, temetkezési segélyt kell folyósítani.

2. A tagállam kivétellel élhet a jelen cikk 1. bekezdésének rendelkezései tekintetében, ha-

- (a) vállalta a rokkantsági, öregségi és hozzátartozói ellátásokról szóló 1967. évi Egyezmény IV. Részéből eredő kötelezettségeket,
- (b) ha a törvényei olyan táppénzt írnak elő, amely nem alacsonyabb, mint a védett személy keresetének 80 százaléka;
- (c) ha a védett személyek többsége a hatóságok által ellenőrzött önkéntes biztosításban részesül és ez a temetkezési segélyről gondoskodik.

IV. RÉSZ. KÖZÖS RENDELKEZÉSEK

28. cikk

1. Az ellátás, amelyre egyébként a védett személy a jelen Egyezmény alapján jogosult, egy előírható mértékig felfüggeszhető-

- (a) amennyiben az illető a tagállam területén kívül tartózkodik;
- (b) amennyiben az illető ugyanezen kockázat alapján harmadik személy által kártalanításban részesül, a kártalanítás összegének erejéig;
- (c) abban az esetben, ha az érdekelt igénye csaláson alapul;
- (d) abban az esetben, ha a kockázat az érintett által elkövetett bűncselekmény következtében keletkezett;
- (e) abban az esetben, ha a kockázatot az illető szándékos és súlyosan kifogásolható viselkedésével maga idézte elő;
- (f) abban az esetben, ha az illető alapos indok nélkül, nem él a rendelkezésére álló orvosi ellátással vagy a rehabilitációs szolgáltatásokkal, vagy nem tartja be a kockázat fennállásának, elhúzódásának vagy a jogosult magatartásának vizsgálatára vonatkozó előírt szabályokat;
- (g) a 18. cikkben szereplő táppénz esetében, amennyiben az illető eltartásáról az állam költségére vagy a társadalombiztosítási intézmények vagy szolgálatok útján gondoskodnak;
- (h) a 18. cikkben szereplő táppénz esetében, amennyiben illető a társadalombiztosítás valamely készpénzjuttatásában részesül, a családi pótlékot ide nem számítva, azonban az ellátásból felfüggesztett összeg nem haladhatja meg a másik ellátását.

2. Meghatározott esetekben és előírt határok között, az egyébként esedékes ellátás egy részét az illető eltartott családtagjai részére kell folyósítani.

29. cikk

1. Minden igénylő részére lehetővé kell tenni, hogy jogorvoslattal éljen abban az esetben, ha az ellátásra vonatkozó kérelmét elutasítják, vagy a juttatás jellegét és mértékét vitatja.

2. Abban az esetben, ha a jelen Egyezmény alkalmazását illetően egy olyan kormányzati szerv van az orvosi ellátás irányításával megbízva, amely szerv a törvényhozással szemben felelősséggel bír, a jelen cikk 1. bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog helyébe panasztételi jog léphet az orvosi ellátás megtagadása vagy a kapott ellátás minőségének vitatása esetében, mely eseteket megfelelő hatóságnak kell kivizsgálnia.

30. cikk

1. Minden tagállamnak általános felelősséget kell vállalnia a jelen Egyezmény szerint nyújtandó ellátások biztosításáért és megtenni az ezzel kapcsolatos összes szükséges intézkedést.

2. Minden tagállamnak általános felelősséget kell vállalnia azon intézmények és szolgálatok megfelelő irányításáért, amelyek a jelen Egyezmény végrehajtásában érintettek.

31. cikk

Abban az esetben, ha az irányítás nem egy, a hatóság által felügyelt intézmény, vagy a törvényhozással szemben felelősséggel bíró kormányzati szerv hatáskörébe tartozik-

- (a) a védett személyek képviselői, előírt feltételek mellett, vegyenek részt a vezetésben;
- (b) a nemzeti törvények, ahol helyénvaló, intézkedjenek a munkaadók képviselőinek részvételéről;
- (c) a nemzeti törvények, hasonló módon, előírhatják a hatóságok képviselőinek részvételét is.

32. cikk

Minden tagállam köteles az olyan külhonosok részére, akik szokásosan területén laknak vagy dolgoznak, a jelen Egyezmény szerinti ellátások tekintetében a saját állampolgáraival azonos elbírálást biztosítani.

33. cikk

1. Ha egy tagállam-

- (a) vállalja a jelen Egyezményből fakadó kötelezettségeket és nem él a 2. és a 3. cikkben feltüntetett kivételek lehetőségével;
- (b) az általa biztosított ellátások összességükben meghaladják azt a szintet, mint amelyről a jelen Egyezmény rendelkezik és összességében nemzeti jövedelmének legalább 4 százalékát fordítja az orvosi ellátásra és táppénzre,
- (c) az alábbi három feltétel közül legalább kettőnek eleget tesz:

- (i) a gazdaságilag aktív népesség lefedettsége olyan mértékű, ami legalább 10 százalékponttal meghaladja a 10. cikk (b) pontjában és a 19. cikk (b) pontjában előírt százalékot, vagy az összes lakos lefedettsége olyan mértékű, ami legalább 10 százalékponttal meghaladja a 10. cikk (c) pontjában előírt százalékot,
- (ii) lényegesen magasabb szintű gyógyító és megelőző jellegű orvosi ellátást biztosít, mint amelyről a 13. cikk rendelkezik,
- (iii) az általa biztosított táppénz legalább 10 százalékponttal meghaladja a 22. és a 23. cikkben előírt mértéket,

időlegesen, a munkaadók és a munkavállalók legrepresentatívabb szervezeteivel történt konzultációk után, amennyiben ilyen szervezetek léteznek, kivételeket tehet a jelen Egyezmény II. és III. Részének egyes rendelkezései alól, azzal a feltétellel, hogy ezek a kivételek alapvetően nem befolyásolják vagy veszélyeztetik a jelen Egyezmény lényeges biztosítékait.

2. Minden tagállam, amely az ilyen kivételek lehetőségével élt, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának 22. cikke alapján beterjesztendő jelentéseiben köteles beszámolni törvényei és gyakorlata helyzetéről ezen kivételek tekintetében és arról az előrehaladásról, amelyet az Egyezmény rendelkezéseinek teljes körű alkalmazása terén elért.

34. cikk

A jelen Egyezmény nem terjed ki-

- (a) azokra a kockázatokra, amelyek az Egyezménynek az adott tagállam vonatkozásában történt hatálybalépése előtt adódtak;
- (b) az olyan kockázatok esetén járó ellátásokra, amelyek az Egyezménynek az adott tagállam vonatkozásában történt hatálybalépése után adódnak, azonban az ellátásra való jogosultság ezen időpont előtti időre vezethető vissza.

V. RÉSZ. ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

35. cikk

A jelen Egyezmény módosítja A betegségi biztosításról (ipar) szóló 1927. évi Egyezményt és A betegségi biztosításról (mezőgazdaság) szóló 1927. évi Egyezményt.

36. cikk

1 A társadalombiztosítás minimális normáiról szóló 1952. évi Egyezmény III. Része valamint más Részének vonatkozó rendelkezései, összhangban a szóban forgó Egyezmény 75. cikkének rendelkezéseivel, attól az időponttól kezdődően, amikor a jelen Egyezmény az illető tagállam vonatkozásában hatályba lép, nem vonatkoznak arra a tagállamra, amely a jelen Egyezményt ratifikálta és nincsen egy, a 3. cikk szerinti nyilatkozat hatályban.

2. A jelen Egyezményből eredő kötelezettségek vállalását, amennyiben nincs hatályban egy, a 3. cikk szerinti nyilatkozat, a társadalombiztosítás minimális normáiról szóló 1952. évi Egyezmény III. Része kötelezettségeinek, valamint más Részének vonatkozó

rendelkezéseinek elfogadásaként kell tekinteni a szóban forgó Egyezmény 2. cikke szempontjából.

37. cikk

Abban az esetben, ha egy, a Konferencia által a későbbiekben elfogadott Egyezmény a jelen Egyezmény által tárgyalt egy vagy több kérdésre vonatkozólag arról rendelkezik, az új Egyezményben előírtak szerint a jelen Egyezmény ilyen rendelkezései hatályukat veszítik minden olyan tagállam vonatkozásában, amely a szóban forgó Egyezményt ratifikálta, és pedig attól az időponttól kezdődően, amikor a szóban forgó Egyezmény az illető tagállam tekintetében hatályba lép.

38. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

39. cikk

1. A jelen Egyezmény a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai közül csak azokra nézve kötelező, amelyeknek ratifikációit a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. Az Egyezmény azon időponttól számított tizenkét hónap múlva lép hatályba, amikor két tagállam részéről történt ratifikációt a főigazgató nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden tagállamra nézve tizenkét hónappal azután lép hatályba, hogy a tagállam ratifikációját nyilvántartásba vették.

40. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezmény első hatályba lépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

2. Az a tagállam, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, és amely az előző bekezdésben említett tíz éves időszak lejártá utáni egy éven belül nem él a jelen cikkben biztosított felmondási jogával, újabb tíz éves időszakra kötelezettségben marad. Ezt követően minden tíz év elteltével mondhatja fel a jelen Egyezményt a jelen cikkben előírt feltételek szerint.

41. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet valamennyi tagállamát köteles értesíteni a Szervezet tagállamai által vele közölt valamennyi ratifikálás illetve felmondás nyilvántartásba vételéről.

2. A főigazgató a második ratifikáció nyilvántartásba vételéről küldött értesítésével egyidejűleg felhívja a Szervezet tagállamainak a figyelmét az Egyezmény hatályba lépésének időpontjára is.

42. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója az előző cikkek rendelkezéseivel összhangban nyilvántartásba vett ratifikációkat és felmondásokat az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 102. cikke szerint valamennyi részletükben nyilvántartásba vétel céljából megküldi az Egyesült Nemzetek főtitkárának.

43. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa az általa szükségesnek ítélt időpontokban jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

44. cikk

1. Ha a Konferencia a jelen Egyezményt részben vagy egészében módosító új Egyezményt fogad el, az új Egyezmény eltérő rendelkezése hiányában-

- (a) az új módosító Egyezmény valamely tagállam által történő ratifikálása, tekintet nélkül a fenti 40. cikk rendelkezéseire, *ipso jure* magában foglalja a jelen Egyezmény azonnali felmondását, amennyiben és amikor az új módosító Egyezmény hatályba lép;
- (b) az új módosító Egyezmény hatályba lépésekor lezárul a jelen Egyezmény ratifikálásának lehetősége a tagállamok előtt.

2. A jelen Egyezmény jelenlegi formájában és tartalmával mindenképpen érvényben marad mindazon tagállamokra nézve, amelyek a jelen Egyezményt ratifikálták, de a módosító Egyezményt nem.

45. cikk

A jelen Egyezmény szövegének angol és francia változata egyaránt hiteles.

M E L L É K L E T

A GAZDASÁGI TEVÉKENYSÉGEK NEMZETKÖZI OSZTÁLYOZÁSA (1968-IG
TÖRTÉNT FELÜLVIZSGÁLATOK SZERINT)

NEMZETGAZDASÁGI ÁGAK, ÁGAZATOK ÉS ALÁGAZATOK LISTÁJA

<i>Ágazat</i>	<i>Alágazat</i>	
		1. Ágazat. Mezőgazdaság, Vadászat, Erdőgazdaság és Halászat
11		1. Mezőgazdaság és Vadászat
	111	Földművelés és állattenyésztés
	112	Mezőgazdasági szolgáltatások
	113	Vadászat, csapdaállítás és vadgondozás
12		Erdőgazdaság és Erdőhasznosítás
	121	Erdőgazdaság
	122	Erdőhasznosítás
13	130	2. Halászat
		2. Ágazat. Nyersanyag-kitermelő iparok
21	210	3. Szénbányászat
22	220	<i>Olaj- és földgázkitermelés</i>
23	230	Ércbányászat
29	290	<i>Egyéb bányászat</i>
		3. Ágazat. Feldolgozó iparok
31		<i>Élelmiszer-, italáru és dohányipar</i>
	311-312	Élelmiszeripar
	313	Italáru-ipari
	314	<i>Dohányipar</i>
32		<i>Textil-, ruházati és bőripar</i>
	321	Textilipar
	322	Ruházati cikkek gyártása, cipők kivételével
	323	Bőripari és bőr-, műbőr- és szőrme-készítmények gyártása, a cipők és a ruházati cikkek kivételével.

<i>Ágazat</i>	<i>Alágazat</i>	
	324	Cipőgyártás, a vulkanizált gumiból, formagumiból és műanyagból előállított cipők kivételével.
33		<i>Famegmunkáló és fafeldolgozó ipar, beleértve a bútortipart is.</i>
	331	Fa- és veretipar, a bútortipar kivételével
	332	Bútor és veretipar, a túlnyomórészt fémből előállított tárgyak kivételével
34		<i>Papír- és papíráruipar, nyomda- és kiadóipar</i>
	341	<i>Papír- és papíráruipar</i>
	342	Nyomda- és kiadóipar, valamint rokonszakmák
35		<i>Vegyipar, olaj- és széndérivatumok ipara, gumi és műanyagipar</i>
	351	Vegyipar
	352	Egyéb vegyi cikkek gyártása
	353	<i>Olajfinomítók</i>
	354	Olaj- és széndérivatumipar
	355	Gumiipar
	356	Máshová be nem sorolt műanyagtermékek gyártása
36		<i>Nem ércjellegű ásványok feldolgozása az olaj- és szénszármazékok kivételével</i>
	361	<i>Agyag, porcelán és égetett áruk gyártása</i>
	362	Üveg- és üvegáru gyártás
	369	Egyéb, nem ércjellegű ásványok feldolgozása
37		<i>Kohászati alapiparok</i>
	371	Kohászat, a vas- és acélöntvények elsődleges feldolgozása
	372	Nem vasjellegű fémek
38		<i>Vasárúk, gépek és berendezések gyártása</i>
	381	Vasárugyártás, a gépek és berendezések kivételével
	382	Gépgyártás, a villamos gépek kivételével
	383	Villamos gépek, készülékek, eszközök és alkatrészek gyártása
	384	Szállítási eszközök gyártása
	385	Orvosi és precíziós műszerek, mérő és szabályozó készülékek, fotó és optikai cikkek gyártása
39	390	<i>Egyéb feldolgozóiparok</i>

<i>Ágazat</i>	<i>Alágazat</i>	
		4. Ágazat. Villamosság, gáz és víz
41	410	4. Villany, gáz, gőz
	420	Vízművek és vízszolgáltatás
		5. Ágazat. Építőipar és közmunkák
50	500	5. Építőipar és közmunkák
		6. Ágazat. Nagy- és kiskereskedelem, szálloda- és vendéglátóipar
61	610	6. Nagykereskedelem
62	620	7. Kiskereskedelem
63		8. Szálloda- és vendéglátóipar
	631	Vendéglők, kávéházak és egyéb étkező és italt kiszolgáló helyiségek
	632	Szállodák, panziók, campingező helyek és egyéb vendégfogadók
		7. Ágazat. Szállítmányozás, raktározás, közlekedés
71		9. Szállítmányozás és raktározás
	711	Szárazföldi szállítmányozás
	712	Vízi szállítmányozás
	713	Légi szállítmányozás
	719	Szállítmányozással összefüggő szolgáltatások
72	720	10. Közlekedés
		8. Ágazat. Pénzforgalom, biztosítás, ingatlan ügynökség és az üzleti vállalkozásoknak nyújtott szolgáltatások
81	810	Pénzintézetek
82	820	<i>Biztosítók</i>
83		<i>Ingatlanügyletek és üzleti vállalkozásoknak nyújtott szolgáltatások</i>
	831	Ingatlanügyletek
	832	Üzleti vállalkozásoknak nyújtott szolgáltatások, a gépek és anyagok bérbeadása kivételével
	833	Gépek és anyagok bérbeadása

<i>Ágazat</i>	<i>Alágazat</i>	
		9. Ágazat. A közösségnek nyújtott szolgáltatások, szociális

<i>intézmények és személyes szolgáltatások</i>		
91	910	11. Államigazgatás és honvédelem
92	920	<i>Egészségügyi és hasonló szolgáltatások</i>
93		<i>Szociális intézmények és ezzel összefüggően a közösségnek nyújtott szolgáltatások</i>
	931	Oktatásügy
	932	Kutató- és tudományos intézmények
	933	Orvosi, fogorvosi és egyéb egészségügyi és állategészségügyi szolgáltatások
	934	Szociális intézmények
	935	Gazdasági, szakmai és szakszövetségek
	939	Egyéb szociális intézmények és az ezzel összefüggően a közösségnek nyújtott szolgáltatások
94		12. Szabadidő kihasználását szolgáló és kulturális intézmények
	941	Filmipar és egyéb szórakoztató ipar
	942	Könyvtárak, múzeumok, botanikus és állatkertek és egyéb máshova be nem sorolt szolgáltatások
	949	Máshová be nem sorolt szórakoztatási és szabadidő kihasználási szolgáltatások.
95		Személyi szolgáltatások és háztartási szolgáltatások
	951	Máshová be nem sorolt javító szolgáltatások
	952	Mosodák és festő üzemek
	953	Háztartási szolgáltatások
	959	Különféle személyi szolgáltatások
96	960	13. Nemzetközi és más területenkívüliséget élvező testületek
		<i>10. Ágazat. Pontosan meg nem határozható tevékenységek</i>
0	00	14. Pontosan meg nem határozható tevékenységek